

DEN MÄNSKLIGA CELLEN OCH DESS DATORSYSTEM

© Kristina Wennergren

Följande reviderade text är hämtad ur boken *INRE HARMONI – den nya tidens sätt att tänka* av Kristina Wennergren.

CELLER

Vi har många miljarder celler i våra kroppar. En cell kan liknas vid en stor stad. Den har dussintals kraftverk, den har transportsystem, den har ett mycket sofistikerat kommunikationssystem, den importerar råmaterial, den har egen tillverkning och den driver avfallssystem. Den har en effektiv regering och bevakar noga sitt område, så att inte oönskade inkräktare kommer innanför dess gränser. Om så ändå blir fallet, har man ett suveränt försvarssystem att förgöra fienden. "Militärstyrkan" är de vita blodkropparna.

Cellen finns i olika storlekar och former. En hel miljon av de minsta cellerna sägs få plats på ett enda knappnålshuvud. De kan vara långa, raka, runda eller platta.

Varje liten cell har ett ytterst känsligt system, ett eget medvetande som ständigt registrerar impulser från sinnet (the mind). Den har också ett eget hjärtslag, en egen rytm.

Före den som tror på att livet har en mening, är det uppenbart att människan ska lära sig att lyssna på dessa signaler, samarbeta och ge sin organism vad den behöver för att upprätthålla harmoni. Då utmattar man inte systemet genom att låta det arbeta för högtryck och på övertid. Då behöver inga sjukdomar uppstå. Då stärker man försvarssystemet så att det bättre kan stå emot fysiska och psykiska påfrestningar.

I varje mikrokosmos är man mer eller mindre ovetande om det makrokosmos man själv existerar i. Man talar om ett mikrokosmos, ett mindre sammanhang, i förhållande till makrokosmos, ett större sammanhang. Alla dessa världar finns i oräkneliga antal i mycket varierande existensstillstånd men tillhörande samma helhet, det Kosmiska Alltet.

Många celler bildar *vävnader*, vilka bildar *organ* i den mänskliga organismen. Organ tillsammans bildar *kroppssystem*. Flera kroppssystem tillsammans bildar *människokroppar*. Många människokroppar kan liknas vid celler på en *planet*. Flera planeter bildar ett *solsystem*. Solsystemet bildar *vintergator* (galaxer). Många vintergator bildar *universum*.

Det finns många universum i både mikrokosmos och makrokosmos. De är alla en del av varandra, precis som våra inre organ. Tillsammans bildar de ett gränslöst, oändligt och överskådligt *kosmos*, allt som existerar, allt som *är*.

Oavsett storlek i förhållande till större eller mindre, så är varje steg i ovanstående uppräknings ett eget makro- eller mikrokosmos i ett större eller mindre sammanhang, ett makrokosmos eller ett mikrokosmos.

Ingen vet hur många solsystem, vintergator och universum det finns. Tanken är svindlande vare sig det är ett mikrokosmos eller ett makrokosmos man talar om, för varje universum existerar i både stort och smått. Varje universum existerar oavsett om vi kan se dem eller ej, oavsett om de ligger nära eller långt borta, oavsett om vi tror på det eller ej.

Hur långt ner i mikrokosmos kan vi gå?

Hur långt upp i makrokosmos kan vi gå?

Ett litet kvalster är en organism, som lever på en större organism, på människan. Det har ingen aning om sin värdorganism. Vad är det för organismer som lever på kvalstret? Och vad är det för liv som i sin tur lever på de organismerna? Man talar om fraktaler där man förstör detaljer i detaljer i detaljer osv. Långt ifrån har vi ännu alla svar. Det finns självfallet oändligt många obesvarade frågor när det gäller vår existens i Kosmos.

Människan är en del av organismen Jorden. Vi är en del av dess celler, sjuka eller friska, beroende på vad vi gör för vår värdorganism. Om vi gör den alltför illa, kan den inte längre ta emot mer stryk. Den blir sjuk, går igenom en kris, helas igen och lever vidare eller rentav dör om degenereringen har gått så långt att regenerering inte längre är möjlig.

MÄNNISKANS ANSVAR

Allting existerar överallt i litet och i stort. Ingenting är högre, dvs värdefullare än något annat. Allt liv har samma värde för sin omgivning och ingår alltid i ett större sammanhang. Allt är lika snillrikt uppbyggt och lyder under liknande livscyklar och samma kosmiska lag om *orsak och verkan*.

När människan arbetar med sig själv, arbetar hon samtidigt för organismer större och mindre än henne själv. När hon skadar sig själv skapar hon en negativ miljö både i det mindre och det större, helt enkelt därför att allt har ett inbördes förhållande.

Människan har ett medvetande, vilket gör att hon står "högre" än liv som i utvecklingen har ett lägre medvetande. Detta betyder inte att människan har ett högre värde. Det betyder att hon har ett ansvar att göra så bra hon kan i alla livets sammanhang. Ansvaret kan ingen människa komma ifrån. Vi får alla möta alla konsekvenser av alla våra val – så att vi lär oss genom den smärta som omedvetenheten skapat.

INBYGGDA DATORER

Cellen har en fysisk existens. Men den har också ett eget intellekt, en inbyggd visdom, en icke-materiell tillvaro. Varje cell har ett eget medvetande, sin egen datacentral

med uppgifter som kommer in och lagras varje stund varje dag från de fem fysiska sinnen men också via alla våra känsloupplevelser. Varje enskild cells medvetande kan på detta vis liknas vid en snillrik dator.

Som levande organism kan cellen inte bombarderas med negativiteter från vårt sinne utan att den tar stryk. Alla våra tankar och attityder inprogrammeras där. Om dessa tankar är negativa, mister den superkänsliga cellen så småningom sin livskraft. När tillräckligt många celler skadas på detta vis dör organismen den ingår i.

Men cellerna har ett ytterst förfinat, känsligt och komplicerat system, en inbyggd förmåga att överleva. Trots avsaknad av, eller minskad livskraft, gör den allt för att överleva. Men för att kunna arbeta och leva i harmoni behöver cellen hjälp av vårt sinne (the mind).

Om vi människor inte använder vårt medvetande på ett klart och medvetet sätt, kan vi liknas vid en robot eller en maskin. I tiden fram till nu har vi agerat på gamla inprogrammeringar, instinktivt, liksom djuren, och inte tänkt så mycket på den besjälade betydelsen i olika sammanhang. För att växa och utvecklas som människor behöver vi resa oss över gamla, destruktiva inprogrammeringar och agera mera medvetet i harmoni med den ytterst sårbara själen.

Säga: ”stopp ett tag, vad tänkte jag göra nu? Jo, jag tänkte säga något som jag vet att jag i förlängningen inte mår bra av att säga. Jag tänkte göra något som jag har gjort förut och som jag efteråt har ångrat, förnekat eller hatat. Jag prövar att göra på ett annat sätt nu. Jag struntar i gammal stolthet och sårade självkänslor! Jag gör det på ett nytt sätt som i sin tur gör att jag kommer i balans och även omgivningen mår bättre! Utan kärlek som rättesnöre kan ingenting överleva länge.”

Det är nu dags, det ligger nu i tiden, människan är nu färdig att koppla in på ett högre medvetande. Ingen annan kan göra det åt oss. Genom att förstå hur den mänskliga cellens datorsystem fungerar och arbeta med omprogrammeringar, reser vi oss i vibrationsnivå. Genom att medvetet välja bort smärtan höjer vi våra energier. Den nya tiden pockar på det. Det blir allt svårare att göra motstånd mot den ofrånkomliga utvecklingen.

Se även följande kapitel i boken *INRE HARMONI – den nya tidens sätt att tänka*: Ansvar, Affirmationer, Enhet, Fysiska kroppen, Grottmannen, Helheten, Jordaxelns tippning, Kosmos, Liv, Livsplan, Medvetenhet, Rutiner, Tankens kraft.